

Realtime

DRIES GIJSELS

Een droom binnen een droom binnen een droom...

Mia Vaerman
Gezien op 20 februari 2020
GC De Kriekelaar, Brussel

Misschien is duizelen wel de beste manier om de tijd stil te leggen? Duizelen doe je zeker na ‘Realtime’ van Dries Gijsels: een theatervoorstelling in een theatervoorstelling, gesitueerd in een nagemaakt decor van een echte woonkamer, met acteurs wiens personages hun eigen naam dragen. Je tuimelt van verhaal naar verhaal, van *real* via theater-*fake* naar gedroomd, van nu langs toen naar ooit. Een *mise en abyme* heet dat. Als toeschouwer val je telkens verder, maar wordt weer net op tijd opgevist in de eindeloze loop. Een voorstelling over tijd zoals hij echt is: irreëel.

19 JANUARI 2022

Dries Gijsels legt samen met spelers Cédric Coomans, Eline Kuppens, Femke Stallaert en Greg Timmermans in ‘Realtime’ de link bloot tussen theater, dromen en tijd. In een stuk dat meer wegheeft van een situatie dan van een verhaal. Over hoe we denken dat wij in de tijd leven, terwijl tijd juist in ons leeft. Over dromen van wat je nog wil, maar wat waarschijnlijk nooit zal... hoewel: op de toneelvloer kan echt heel veel, blijkt. Over een theatermaker die terug duikt in zijn verleden terwijl het publiek zit te wachten op een stuk dat maar niet wil beginnen. Het nagesprek loopt ondertussen wel al.

Regisseur Gijsels (ook bekend van K.A.K. theater) zet hier zijn eerste eigen regie neer. Hij mixt erin poëzie, filosofische reflectie (over tijd, theater en de drift van het verlangen) en een surrealistische enscenering waarbij je de tijd ook echt voelt voorbijgaan in alle versnelde/vertraagde ritmes die je kan bedenken. De klok tikt alle kanten op. Het knappe eraan: dat het niet alleen grappig en vrolijk is, maar ook iets wezenlijks vertelt (en vooral verbeeldt) over onze eindeloze rusteloosheid.

Er spreekt een ongedwongenheid uit de manier waarop de acteurs dicht bij zichzelf spelen, en daarbij zo menselijk, zo herkenbaar verloren lopen in het

stereotype format dat (ook) het theater kenmerkt - met z'n deadlines, premières, programmaboekjes en nagesprekken- die-ook-weer-moeten-worden-nabesproken, met recensenten die die nagesprekken voeren als bijberoep, van programmatoren die altijd weer moet gelokt en verleid worden door productieleiders die de boel glad moeten verkopen. En natuurlijk met de standaard drankjes na de voorstelling. 'Realtime' toont zich vooral als een soort tegenbeweging, een alternatieve kijk, een frisse blik op het oude medium. Op een absurdistische toon wordt het onderscheid uitgelicht tussen doen en doen alsof. En tussen echte en theaterwijn, echte badkamers en een toneeltoilet, werk- en theaterlicht. Want 'alles wat we zien, of lijken te zijn, is maar een droom binnen een droom'.